ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 05.05.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

82

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 11. marca 1964

o Dohovore o konzulárnych stykoch medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhoslávie

Dňa 24. júna 1963 bol v Prahe podpísaný Dohovor o konzulárnych stykoch medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhoslávie.

S Dohovorom vyslovilo Národné zhromaždenie súhlas 5. decembra 1963 a prezident republiky ho ratifikoval 20. decembra 1963. Ratifikačné listiny boli vymenené v Belehrade 21. februára 1964.

Podľa svojho článku 34 nadobudol Dohovor platnosť 21. februára 1964.

České znenie Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

DOHOVOR o konzulárnych stykoch medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhoslávie

Československá socialistická republika a Socialistická federatívna republika Juhoslávie prajúc si upraviť a rozvíjať konzulárne styky v duchu vzájomného priateľstva a spolupráce rozhodli sa uzavrieť dohovor o konzulárnych stykoch. Za tým účelom boli vymenovaní za splnomocnencov:

za Československú socialistickú republiku

Karel Vojáček, vedúci odboru Ministerstva zahraničných vecí,

za Socialistickú federatívnu republiku Juhoslávie

Milan Matijaševič, vedúci odboru Štátneho sekretariátu pre zahraničné veci,

ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré sa zistili v náležitom poriadku a v predpísanej forme, dohodli sa takto:

Hlava I
Všeobecné ustanovenia

Článok 1

Pre účely tohto Dohovoru majú ďalej uvedené výrazy tento význam:

a) „konzulát“ je generálny konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulárna agentúra;

b) „vedúci konzulátu“ je osoba poverená vysielajúcim štátom, aby v hodnosti generálneho konzula, konzula, vicekonzula alebo konzulárneho agenta vykonávala činnosť spojenú s touto funkciou;

c) „konzulárny úradník“ je osoba zamestnaná na konzuláte, ktorá má konzulskú hodnosť a nie je vedúcim konzulátu;

d) „konzulárny zamestnanec“ je každá osoba zamestnaná na konzuláte, ktorá nie je zahrnutá pod bodom b) a c);

e) „pracovníci konzulátu“ sú vedúci konzulátu, konzulárni úradníci a konzulárni zamestnanci;

f) „konzulárny archív“ zahrňuje všetky listiny, dokumenty, korešpondenciu, knihy, filmy, záznamové pásky a registre konzulátu spolu so šiframi a kódami, kartotékami a zariadením určeným na ich uloženie a ochranu;

g) „občan“ je i právnická osoba.

Článok 2

1. V súlade s týmto Dohovorom má každá zo zmluvných strán právo zriaďovať konzuláty na území druhej zmluvnej strany.
2. Zriadenie konzulátov, ich sídla a konzulárne obvody sa určia dohodou zmluvných strán v každom jednotlivom prípade. Počet pracovníkov konzulátu bude zodpovedať rozsahu jeho činnosti.

Článok 3

1. Vedúci konzulátu môže začať svoju činnosť, len čo po predložení konzulského patentu dostane od prijímajúceho štátu exequatur.
2. V konzulskom patente je potrebné uviesť meno a priezvisko vedúceho konzulátu, jeho hodnosť, sídlo konzulátu a konzulárny obvod.
3. Prijímajúci štát môže do vydania exequatur udeliť vedúcemu konzulátu dočasné povolenie na výkon konzulárnych funkcií.

Článok 4

1. Činnosť vedúceho konzulátu končí sa jeho odvolaním, umrtím, alebo odňatím exequatur.
2. V prípadoch odvolania vedúceho konzulátu, jeho úmrtia alebo odňatia exequatur a vo všetkých ostatných prípadoch znemožňujúcich vedúcemu konzulátu výkon konzulárnych funkcií môže vysielajúci štát dočasne poveriť funkciou vedúceho konzulátu pracovníka toho istého alebo iného svojho konzulátu alebo pracovníka svojej diplomatickej misie. O tomto opatrení treba vopred upovedomiť Ministerstvo zahraničných vecí prijímajúceho štátu. Dočasným vedúcim konzulátu môže byť iba občan vysielajúceho štátu, a to spravidla s konzulskou alebo diplomatickou hodnosťou.
3. Dočasný vedúci konzulátu požíva tie isté práva, výsady a imunity, ktoré sa poskytujú na základe tohto Dohovoru vedúcemu konzulátu.

Článok 5

1. Vedúcim konzulátu a konzulárnym úradníkom môže byť iba občan vysielajúceho štátu.
2. Konzulárnym zamestnancom môže byť i občan prijímajúceho štátu.

Hlava II

Výsady a imunity

Článok 6

1. Prijímajúci štát urobí všetky potrebné opatrenia, aby vedúcemu konzulátu umožnil výkon konzulárnych funkcií a požívanie práv, výsad a imunít ustanovených týmto Dohovorom.
2. Prijímajúci štát bude konať s vedúcim konzulátu a s konzulárnymi úradníkmi s náležitou úctou a zabezpečí ochranu ich osoby, slobody a dôstojnosti.

Článok 7

1. Pracovníci konzulátu nepodliehajú pre svoju činnosť pri výkone konzulárnych funkcií právomoci súdov ani správnych orgánov prijímajúceho štátu.
2. Za iné svoje konania môže byť vedúci konzulátu a konzulárny úradník pozbavený slobody, len ak je právoplatne odsúdený pre ťažký trestný čin alebo ak je proti nemu začaté trestné konanie pre zvlášť ťažký trestný čin.
3. O začatí trestného konania proti vedúcemu konzulátu alebo konzulárnemu úradníkovi, prípadne o ich zatknutí s výnimkou prípadov, keď sú pristihnutí pri čine, treba vopred upovedomiť diplomatickú misiu, prípadne vedúceho konzulátu vysielajúceho štátu.
4. O začatí trestného konania proti konzulárnemu zamestnancovi, ktorý je občanom vysielajúceho štátu, prípadne o jeho zatknutí upovedomí príslušný orgán prijímajúceho štátu neodkladne vedúceho konzulátu.

Článok 8

1. Na budove konzulátu, ako aj na jeho vchode môže byť umiestnený štátny znak a názov konzulátu v úradnom jazyku vysielajúceho štátu.
2. Na budove konzulátu a rezidencii vedúceho konzulátu môže sa vyvesiť vlajka vysielajúceho štátu.
3. Na automobile, lodi a lietadle, ak ich vedúci konzulátu osobne použije pri výkone konzulárnych funkcií, môže sa vyvesiť vlajka vysielajúceho štátu.

Článok 9

1. Pracovník konzulátu, jeho manžel a deti žijúce s ním v spoločnej domácnosti, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, sú oslobodení od platenia všetkých priamych daní a poplatkov, ako aj od osobných a vecných plnení na verejné účely, ktorým podliehajú občania prijímajúceho štátu, pod podmienkou, že sú od nich oslobodení i pracovníci diplomatických misií rovnakej alebo podobnej kategórie v prijímajúcom štáte.

2. Oslobodenie podľa odseku 1 sa nevzťahuje na príjmy z neslužobnej činnosti ani na odplaty za služby poskytované organizáciami, podnikmi a ústavmi.

Článok 10

1. Na pracovníka konzulátu, jeho manžela a deti žijúce s ním v spoločnej domácnosti sa nevzťahujú predpisy prijímajúceho štátu o hlásení cudzincov a povolení pobytu.
2. Príchod osôb uvedených v odseku 1, ich osobné údaje, funkcie, ako aj ich odchod treba písomne oznámiť Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu.

Článok 11

1. Nehnuteľnosti, ktoré sú vlastníctvom vysielajúceho štátu a slúžia na umiestnenie konzulátu alebo na ubytovanie pracovníkov konzulátu, sú oslobodené od všetkých daní a poplatkov.
2. Dopravné prostriedky, rozhlasové a televízne prijímače, ako aj iný hnuteľný majetok, ktorý je vlastníctvom vysielajúceho štátu a slúži potrebám konzulátu, sú takisto oslobodené od všetkých daní a poplatkov.
3. Oslobodenie podľa odseku 1 a 2 sa nevzťahuje na odplaty za služby poskytované organizáciami, podnikmi a ústavmi.

Článok 12

Predmety určené pre služobnú potrebu konzulátu sú oslobodené od cla a daní spoločne s clom vyberaných. Toto oslobodenie však nevylučuje colnú prehliadku.

Článok 13

Pracovníkovi konzulátu, jeho manželovi a deťom žijúcim s ním v spoločnej domácnosti, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, poskytujú sa tie isté colné úľavy ako pracovníkom diplomatických misií rovnakej alebo podobnej kategórie v prijímajúcom štáte.

Článok 14

1. Pracovník konzulátu je povinný na predvolanie súdnych alebo správnych orgánov prijímajúceho štátu ustanoviť sa a vypovedať ako svedok. Ak je občanom vysielajúceho štátu, nemôžu sa proti nemu použiť žiadne donucovacie opatrenia.
2. Pracovník konzulátu môže odoprieť výpoveď o veciach, ktoré sa týkajú jeho služobnej činnosti.
3. V prípade, že pracovník konzulátu, pokiaľ je občanom vysielajúceho štátu, nemôže sa zo služobných alebo iných dôvodov ustanoviť, aby vypovedal ako svedok, je povinný o tom upovedomiť orgán, ktorý ho predvolal, a na jeho žiadosť predložiť svoju výpoveď písomne.
4. Vedúci konzulátu môže žiadať, aby mohol vypovedať ako svedok v miestnostiach konzulátu alebo vo svojom obydlí.

Článok 15

1. V styku s úradmi vysielajúceho štátu má konzulát právo používať šifry a kuriérnu poštu.
2. Pri používaní verejných poštových a telekomunikačných spojov patria konzulátu rovnaké výhody ako diplomatickým misiám v prijímajúcom štáte.

Článok 16

1. Úradné miestnosti konzulátu sú nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nemôžu bez súhlasu vedúceho konzulátu, osoby ním splnomocnenej alebo vedúceho diplomatickej misie do nich vstupovať a robiť v nich akékoľvek úkony.
2. Obydlie vedúceho konzulátu je nedotknuteľné. Orgány prijímajúceho štátu nemôžu bez súhlasu vedúceho konzulátu do jeho obydlia vstupovať a robiť v ňom akékoľvek úkony s výnimkou prípadov uvedených v odseku 2 článku 7 tohto Dohovoru.

Článok 17

1. Archív konzulátu je vždy a všade nedotknuteľný.
2. Služobná korešpondencia konzulátu vrátane zpráv prepravovaných telekomunikačnými spojmi je nedotknuteľná a nepodlieha kontrole.

Hlava III
Právomoc a funkcie vedúceho konzulátu

Článok 18

1. Vedúci konzulátu prispieva svojou činnosťou k upevneniu priateľských vzťahov zmluvných strán a k rozvoju ich politických, hospodárskych, kultúrnych a vedeckých stykov.
2. Vo svojom konzulárnom obvode vedúci konzulátu ochraňuje práva a záujmy vysielajúceho štátu a jeho občanov. Pritom sa môže obracať priamo na súdy a iné príslušné orgány prijímajúceho štátu.

Článok 19

1. Vedúci konzulátu môže i bez osobitného splnomocnenia zastupovať pred súdmi a inými orgánmi občanov vysielajúceho štátu, ktorí pre neprítomnosť alebo z iných dôvodov nemôžu včas osobne obhajovať svoje práva a záujmy, ani na to nevymenovali svojich splnomocnencov. Toto zastupovanie trvá dokiaľ zastupovaný neurčí svojho splnomocnenca alebo neprevezme sám ochranu svojich práv a záujmov.
2. Ustanovenie odseku 1 sa nedotýka predpisov prijímajúceho štátu o povinnom zastupovaní obhájcom.

Článok 20

1. Vedúci konzulátu má právo viesť evidenciu občanov vysielajúceho štátu, vydávať a predlžovať im cestovné pasy a iné doklady ich nahradzujúce. Vedúci konzulátu je taktiež oprávnený vykonávať iné úkony spojené s evidenciou občanov vysielajúceho štátu.
2. Vedúci konzulátu má právo vydávať a predlžovať víza.

Článok 21

1. Vedúci konzulátu má právo viesť matričné knihy o narodení a úmrtí občanov vysielajúceho štátu, pokiaľ je na to splnomocnený vysielajúcim štátom.
2. Pred vedúcim konzulátu, pokiaľ je na to splnomocnený vysielajúcim štátom, môžu sa uzavierať manželstvá, ak sú obidve osoby uzavierajúce manželstvo občanmi vysielajúceho štátu. Ak je jedna z nich občanom vysielajúceho štátu, môže sa manželstvo uzavrieť len vtedy, ak to neodporuje zákonom prijímajúceho štátu. Vedúci konzulátu môže manželstvo pred ním uzavreté zapísať do matričnej knihy sobášov. Ak to vyžadujú predpisy prijímajúceho štátu, vedúci konzulátu upovedomí o tom príslušné orgány.
3. Vedúci konzulátu môže zaznamenať do matričnej knihy i rozvod manželstva, ak o rozvode bolo vydané rozhodnutie platné podľa predpisov vysielajúceho štátu.
4. Ustanovenia predchádzajúcich odsekov nezbavujú príslušné osoby povinnosti hlásenia podľa predpisov prijímajúceho štátu.

Článok 22

1. Vedúci konzulátu je oprávnený robiť tieto úkony:
   a) prijímať, spisovať alebo overovať vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu;
   b) spisovať, overovať a prijímať do úschovy závety občanov vysielajúceho štátu;
   c) overovať listiny, odpisy, výpisy a preklady listín vydaných orgánmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu;
   d) overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu.
2. Ďalej vedúci konzulátu môže, pokiaľ to neodporuje právnym predpisom prijímajúceho štátu:

a) spisovať alebo overovať zmluvy a jednostranné právne vyhlásenia občanov vysielajúceho štátu, s výnimkou zmlúv alebo vyhlásení, ktorými by sa prevádzalo vlastníctvo alebo sa zakladali či prevádzali vecné práva k nehnuteľnostiam ležiacim na území prijímajúceho štátu;

b) spisovať alebo overovať zmluvy medzi občanmi vysielajúceho a prijímajúceho štátu, pokiaľ majú mať právne účinky výlučne na území vysielajúceho štátu alebo ak sa tam majú vykonať;

c) prijímať od občanov vysielajúceho štátu do úschovy alebo na ich účet peniaze, iné majetkové hodnoty a dokumenty;

d) robiť všetky ostatné úkony, ktorými ho poveril vysielajúci štát.

3. Peniaze a iné majetkové hodnoty, ktoré vedúci konzulátu prijíma, môžu sa vyviezť z prijímajúceho štátu iba v súlade s jeho predpismi.

4. Úkony podľa tohto článku môže vedúci konzulátu robiť na konzuláte, vo svojom byte, v bytoch občanov vysielajúceho štátu, na lodi alebo v lietadle, ktoré majú vlajku alebo výsostný znak vysielajúceho štátu.

Článok 23

Listiny, dokumenty, ich odpisy, preklady alebo výpisy z nich, uvedené v článku 22 tohto Dohovoru, spísané alebo overené vedúcim konzulátu a opatrené pečaťou, majú v prijímacom štáte tú istú platnosť a preukaznú moc, ako keby boli spísané, preložené alebo overené príslušnými orgánmi a inštitúciami prijímajúceho štátu.

Článok 24

1. O úmrtí občana vysielajúceho štátu príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia vedúceho konzulátu, v konzulárnom obvode ktorého občan zomrel.

2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu upovedomia vedúceho konzulátu o každom prejednávaní dedičstva po občanovi vysielajúceho štátu alebo dedičstve, ktoré sa dotýka dedičských nárokov alebo záujmov občanov vysielajúceho štátu. Oznámia mu aj známe údaje o dedičoch a potrebné údaje o dedičstve a prípadné závety, aby vedúci konzulátu mohol urobiť potrebné opatrenia na ochranu práv a záujmov občanov vysielajúceho štátu.

Článok 25

1. Vedúci konzulátu môže vymenovať občanovi vysielajúceho štátu opatrovníka a dohliadať na jeho činnosť, ak je na to oprávnený podľa predpisov vysielajúceho štátu.

2. Ak vedúci konzulátu zistí, že majetok občana vysielajúceho štátu zostal bez dozoru, môže, pokiaľ to pripúšťajú predpisy vysielajúceho štátu, určiť správcu tohto majetku.

Článok 26

1. Vedúci konzulátu poskytuje lodiam plávajúcim pod vlajkou vysielajúceho štátu, ktoré kotvia v prístave jeho konzulárneho obvodu, všestrannú pomoc. Môže sa stýkať s posádkou lode, ako aj s cestujúcimi občanmi vysielajúceho štátu.

2. Ak je konzulát v mieste pristátia lode, môže jej veliteľ alebo člen posádky, ktorý ho zastupuje, navštíviť vedúceho konzulátu bez osobitného povolenia. Ak sa konzulát nachádza mimo miesta, kde loď pristála, treba na návštevu povolenie príslušného orgánu prijímajúceho štátu.

Článok 27

Ak orgány prijímajúceho štátu majú v úmysle vykonať na lodi plávajúcej pod vlajkou vysielajúceho štátu donucovacie opatrenia, musia o tom vopred upovedomiť vedúceho konzulátu, aby mohol byť pri tomto úkone prítomný. V naliehavých prípadoch alebo v prípadoch, keď sa taký úkon robí na žiadosť veliteľa lode, treba o tom neodkladne upovedomiť vedúceho konzulátu. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na pasovú, colnú a zdravotnú kontrolu.

Článok 28

1. Ak postihne loď plávajúcu pod vlajkou vysielajúceho štátu vo vodách prijímajúceho štátu nehoda, príslušný orgán o tom upovedomí čo najskôr vedúceho konzulátu a súčasne ho informuje o opatreniach podnikaných na záchranu a zabezpečenie cestujúcich, posádky, nákladu a lode.
2. Príslušné orgány prijímajúceho štátu poskytnú vedúcemu konzulátu pomoc pri opatreniach, ktoré urobia v súvislosti s nehodou lode.

Článok 29

Ustanovenia článkov 26, 27 a 28 tohto Dohovoru sa primerane použijú i na leteckú dopravu. Každá zmluvná strana môže odmietnuť vykonávanie tých ustanovení, ktoré sú v rozpore s jej záväzkami z medzinárodných zmlúv.

Článok 30

Vedúci konzulátu môže vyberať poplatky za konzulárne úkony podľa predpisov vysielajúceho štátu.

Článok 31

Vedúci konzulátu môže výkonom funkcií, ktoré mu patria podľa ustanovení článkov 18 až 30 tohto Dohovoru, poveriť konzulárneho úradníka.

Hlava IV

Záverečné ustanovenia

Článok 32

Ustanovenia tohto Dohovoru o právomoci a funkciách vedúceho konzulátu sa vzťahujú i na členov diplomatickej misie poverenej výkonom konzulárnych funkcií. O tomto poverení treba upovedomiť Ministerstvo zahraničných vecí prijímajúceho štátu. Diplomatické výsady a imunity členov diplomatickej misie nie sú takým poverením dotknuté.

Článok 33

Dňom nadobudnutia platnosti tohto Dohovoru stráca účinnosť Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Kráľovstvom Srbov, Chorvátov a Slovincov dojednaný v Prahe 7. novembra 1928.

Článok 34

1. Tento Dohovor podlieha ratifikácii. Nadobúda platnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Belehrade.
2. Dohovor sa dojednáva na neobmedzený čas. Jeho platnosť sa skončí po uplynutí jedného roku odo dňa, keď ho jedna zo zmluvných strán vypovie.

Spísané v Prahe 24. júna 1963 vo dvoch prvopisoch, každý v jazyku českom a srbochorvatskom, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť.

Na dôkaz toho splnomocnenci tento Dohovor podpísali a opatrili ho pečaťami.

Za

Československú socialistickú republiku

Karel Vojáček v. r.

Za Socialistickú federatívnu republiku Juhoslávie

Milan Matijaševič v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.